

**[Lange.]**

Ja, bagefter, om 30 eller 60 Aar kan man maaske sige det, men jeg tror ikke, at Indenrigsministeren den Dag, Laanetildelingen skal foretages, vil være i Stand til at bedømme dette Forhold, og jeg tror derfor, at han heller ikke har nogen naturlig Adkomst til at blande sig i dette Forhold.

Jeg maa derfor fastholde de Udtalelser, jeg fremsatte i mit første Indlæg: at det er i allerhøjeste Grad betænkeligt, naar den højtærede Indenrigsminister søger at blande sig i dette Forhold. Selv om den højtærede Minister indirekte saa kraftigt siger, at han ikke har villet øve noget Tryk paa Kreditinstitutterne, saa er alene dette, at der føres en saadan Forhandling, at der rettes en saadan Henvendelse, efter min Mening uheldigt, fordi Ansvarret fuldt og helt bør ligge der, hvor Afgørelsen skal træffes.

Der er efter min Mening ikke noget som helst, der kan tyde paa, at Kreditinstitutternes Ledelse ikke giver saa store Laan, som de anser det for forsvarligt at give. Der er henvist til, at man giver større Laan i Ejendomme uden for København end i København. Jeg har ikke gennem Indenrigsministerens Udtalelser her faaet noget Bevis for Rigtigheden deraf, og jeg vil gerne fremhæve, at der er en Række Kreditforeninger, som giver Laan baade i Landejendomme og i Byejeendomme. Der er ogsaa en Kreditforening, som sidste Aar har ydet over 40 pCt. af samtlige Laan, og som yder Laan baade i københavnske Ejendomme, i Købstadejeendomme og i Landejendomme. Jeg kan ikke se nogen som helst Grund for, at denne Kreditforening skulde yde for smaa Laan, efter dens egen Opfattelse, efter det Ansvar, som den har, i de københavnske Ejendomme, men ikke skulde gøre det, naar den stod over for Ejendomme i Provinsbyerne og paa Landet. Jeg maa gaa ud fra, at den samme Vurdering af Sikkerhederne, den samme Vurdering af Risikoene, maa gøre sig gældende i en saadan Kreditforening, enten den skal yde et Laan i en københavnsk Ejendom eller i en Ejendom uden for København.

Som jeg har sagt allerede flere Gange, er det mest afgørende for mig imidlertid, at man ikke paa nogen Maade fra Ministeriets Side søger at paavirke Kreditforeningernes Ledelse, der jo skal have Ansvarret. Selvfølgelig er der mange, der ønsker, at Laanene skal være større, det gør i Regelen alle Laantagere, og derfor er Kreditforeningerne altid ude for Tryk med Hensyn til at give større Laan, men i dette Forhold tror

jeg ikke at den højtærede Indenrigsminister skal melde sig som Deltager.

**Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):**

Det ærede Medlem talte nu igen, som om mine Udtalelser først og fremmest havde været henvendt til Kreditforeningerne, medens jeg stadig har sagt — og det gælder i særlig Grad Laaneniveauet —, at de særlig tog Sigte paa Hypotekforeningerne.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Forhandlingerne i den paagældende Kommission altsaa dog havde medført, at man fra Indenrigsministeriets Side havde henvendt sig til Kreditforeningerne. Aldeles ikke. Det, der er sket i denne Sag, er, at hele Finansieringssspørgsmaalet er drøftet i Udvalget, og derefter er der sket det, som det ærede Medlem sikkert ved sker i Snes af Tilfælde i Kommissioner og Udvalg, at Udvalget har anmodet Repræsentanter for Kreditforeninger og Hypotekforeninger om at komme til Stede og forklare de paagældende Ting ud fra deres Kendskab til disse Forhold. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han har noget som helst at indvende imod, at en saadan Forhandling skulde kunne finde Sted, eller om han mener, der skulde være noget uberettiget i, at en indenrigsministeriel Kommission anmodede Repræsentanter for Foreningerne om at drøfte disse meget vigtige Spørgsmaal. Det skulde vi maaske efter det ærede Medlems Mening være udelukket fra. Kreditforeningernes Ledelse og Hypotekforeningernes Ledelse kan jo i øvrigt, hvis de vil, nægte at komme til Stede i en saadan Kommission, men jeg tror rigtignok ikke, at een af dem, der har været til Stede dér, har tænkt sig noget, jeg havde nær sagt saa fantastisk, som at man ikke skulde kunne have Lov til i en Kommission ganske sagligt at drøfte, hvordan Finansieringen af Byggevirksomheder foregaar her i Hovedstaden.

Det ærede Medlem siger, at selvfølgelig er al Udmaaling af Laan Menneskeværk. Det er rigtigt, men det, jeg tænker paa i denne Forbindelse, er ikke de individuelle Laan, dem er der ingen, der har tænkt paa at blande sig i. Det, der er Tale om, er, at man ser Hypotekforeninger, hvis Ledelse maa anses for i enhver Henseende forsvarlig, foretage Laaneudmaalinger, som ligger 10—15 pCt. over, hvad andre Hypotekforeninger yder. Dette har Kommissionen drøftet for at finde, hvad Grunden er, om der i det hele taget er en saglig Begrundelse for det store Svælg, som jeg nævnte.

Jeg kunde kun forstaa det ærede Medlems Udtalelse saaledes, at jeg skulde